

uegentlige Blodskam, slutter sig. I Henseende til Begrebet medføre Udkastets Bestemmelser ingen væsentlig Forandring. Det er ikke blot den paa lovligt Ægteffab, men ogsaa den paa legemlig Omgjængelse udenfor Ægteffab grundede Blodsforbindelse, som kommer i Betragtning herved, om man end forsaavidt i Modsetning til de nugældende Lovregler, jfr. D. L. 3—16—9 § 5, har troet, at denne Blodsforbindelsens forstjellige Veskaffenhed bør tillægges en betydelig Indflydelse paa Forbrydelsens Strafbarhed i Svogerstabs- og i visse Arter af Slægtstabsforhold. Fremdeles tages der her kun Hensyn til det egentlige eller kjødelige Slægtstabs- eller Svogerstabsforhold, men ikke til det Forhold, der finder Sted imellem Pleieforældre og Pleiebørn eller imellem Adoptivforældre og Adoptibørn. Blodskamsforbrydelsen udslykkes endelig ved Samleiet, saa at paa den ene Side letferdig eller utugtlig Omgang ikke dertil er tilstrækkelig. — hvorsom man ogsaa til Forbrydelsens Betegnelse har brugt Udtrykket: „finder legemlig Omgang Sted“ —, og paa den anden Side Besvarelse ikke udfordres. Det er derhos en Selvfølge, at det ikke ophæver Begrebet om en Blodskamsforbrydelse, at de paagældende Personer have indgaaet Ægteffab sammen, jfr. Fb. 30 Marts 1827 § 2; kun forsaavidt er Udkastet paa dette Punkt noget afvigende fra Reglen i den ny nævnte Forordning, som et Ægteffab imellem nær Beslægtede eller Besvogrede efter Udkastet, naar Samleie endnu ikke har fundet Sted, ikke vil kunne, efter Omstændighederne, betragtes som Attentat paa den egentlige Blodskamsforbrydelse; jfr. derimod med Hensyn til den uegentlige Blodskam Udkastets § 162. — Derimod gjøres der ved Udkastet en gennemgribende Forandring i Henseende til de nugældende Straffebestemmelser. Om Livsstraf, der i D. L. 6—13—14 foreskrives som den almindelige Straf for al egentlig Blodskam — i visse Tilfælde endog en kvalificeret Livsstraf —, bør der vistnok intet Tilfælde være Tale, men Kommissionen har endog meent, at der burde aabnes Udgang til under formildende Omstændigheder at anvende Fængelsesstraf, saaledes som det ogsaa nu stundom skeer, selvfølgelig ad Benaadningsveien. Dette staager

igjovrigt i nær Forbindelse med Kommissionens Anskuelse saavel om Forbrydelsens større eller mindre objective Strafbarhed, eftersom den Blodsforbindelse, der er krænketyer af større eller mindre Underlighed, som om den forstjellige Grad af subjectiv Straffskyld, der formeentlig ifølge de imellem dem bestaaende personlige Forhold kan være tilstede hos de Beslægtede eller Besvogrede, som forsee sig med hinanden. Man har navnlig meent, at naar utugtlig Omgang finder Sted imellem Forældre eller Stifforældre (herunder ogsaa indbefattet Bedsteforældre m. m.) og Børn eller Stifbørn, maa der i Reglen ansees at være en betydelig større Straffskyld paa Forældrenes end paa Børnenes Side; det Afhængighedsforhold, hvori disse sidste ofte ville staae, den Svagthed og Eftergivenhed imod Forældrenes Villie, som er en naturlig Følge deels deraf deels af deres Hengivenhed og Respekt for Forældrene, saavel som den i deres Ungdom, Uerfarenhed og Umodenhed liggende Uudskyldning, der maa skee faaer en større Betydning ved det dem givne flette Exempel og en mangelfuld Opdragelse. — alt dette taler, eller kan ialtsald tale saameget for en mildere Bedømmelse af Børnenes Brøde, at en Medsættelse af Straffen for dem til Fængsel derved efter Omstændighederne bliver berettiget. Hvor Forholdet har fundet Sted imellem kjødelige Forældre (eller Bedsteforældre) og Børn, er Forbrydelsen af en saa alvorlig Natur, at man ikke har turdet foreslaae en lempeligere Straf end Fængsel paa Bånd og Brød i de højere Grader; hvad derimod Forholdet imellem Stifforældre og Stifbørn angaaer, mellem hvilke der kun bestaaer en Svogerstabsforbindelse, da bør Straffen for Børnene (det vil sige Stifbørnene) under formildende Omstændigheder formeentlig kunne gaae ned ogsaa til simpelt Fængsel, dog i ikke ganske kort Tid; — Udkastets § 159 har sat Begrænsningen til 2 Maaneders simpelt Fængsel eller andet Fængsel i tilsvarende Tid (Fængsel paa Bånd og Brød i 2 Gange 5 Dage). Som bemærket, har Kommissionen fremdeles antaget, ikke blot at den paa Svogerstabsforhold grundede Blodsforbindelse er af væsentlig ringere Underlighed end Slægtstabsforholdet imellem Ascendenter og Descendenter, — hvorsom Straffen for For-